

De heer van GORKOM c. s. moge vooral in de tegenwoordige tijdsomstandigheden denken aan het gezegde: „Die het onderste uit de kan wil hebben, krijgt het deksel op den neus”.

Den Haag, 19 Nov. 1906.

J. HAGA,
oud-kolonel, chef over den geneeskundigen dienst
in Ned.-Indië.

OVER OSTEOMYELITIS, DIE (GEEN?) OSTEOMYELITIS IS.

Met belangstelling nam ik kennis van de verschillende bijdragen, welke uw *Tijdschrift*, jaargang 1906, nummers 17, 18, 19 en 20, Tweede Helft, deels onder de rubriek „Ongevallenwet”, deels onder de rubriek „Ingezonden”, omtrent bovenstaand onderwerp bevatte; een belangstelling, welke alleszins verklaarbaar is, waar ik het voorrecht heb voorzitter te zijn van den in die bijdragen aangehaalden Beroepsraad.

Ik zou dan ook zeer zeker mij bepaald hebben tot de rol van belangstellend toeschouwer, indien niet dr. H. VAN DER GOOT, in zijn, onder dagteekening van 12 November ll. ingezonden stuk, na zijn erkentenis, dat hij geen recht meer heeft om te verklaren, gelijk door hem voor den Centralen Raad is verklaard, had gemeend ook een oordeel te moeten uitspreken over de behandeling der zaak bij den betreffenden Raad van Beroep.

Alsof de behandeling door, of bij dien Raad van Beroep — zelfs aangenomen, dat die behandeling, zooals dr. VAN DER GOOT beweert, *foutief* is geweest — ooit tot verontschuldiging kan dienen voor de verklaring door dr. VAN DER GOOT voor den Centralen Raad afegelegd.

Intusschen ik wensch allerminst de beweringen van dr. VAN DER GOOT te weerleggen of op te treden als verdediger van den Beroepsraad — noch het een, noch het ander acht ik van *mij* gepast —, maar wel zal men mij, nu de kwestie wordt gebracht op een terrein, waar zij niet tehuis behoort, twee opmerkingen willen veroorloven:

1°. Dat het altijd gewaagd mag heeten, een oordeel te vellen over de behandeling van een zaak, wanneer men niet in de gelegenheid is geweest kennis te nemen van *alle* stukken van het geding, en

2°. Dat, wat de onderwerpelijke zaak betreft, dr. VAN DER GOOT bij het voorbereidend onderzoek (instructie) is gehoord.

Wellicht, dat dr. VAN DER GOOT ook in dit opzicht nog eens zal bekennen, dat hij, na verder over de zaak te hebben nagedacht, geen recht meer heeft om te spreken, gelijk hij heeft gedaan.

's-Gravenhage, 20 November 1906.

J. MORTIER HIJMANS.

Wij meenen dat hiermede deze zaak van alle zijden voldoende is toegeelicht en het debat derhalve gesloten kan worden.

De Redactie.

HET IS GEOORLOOFD BIJ DE BARING DE VLIEZEN VROEG TE BREKEN.

In het vorige nummer van dit *Tijdschrift* zijn verschenen twee artikels, een van KOUWER, en een van MEUREE, ter bestrijding van de door mij verdedigde meening, dat het geoorloofd is bij den normalen partus, als h